

Tôi không chắc làm thế nào mà mình lại rơi vào tư thế vồ lấy Evan như thế này.

Nhưng cả hai chúng tôi đều đã đánh mất lý trí từ lâu để có thể đưa ra bất kỳ phán đoán tỉnh táo nào.

Lượng rượu chúng tôi vừa uống càng khiến việc suy nghĩ sáng suốt trở nên khó khăn hơn.

Evan vươn tay ra, ôm lấy tôi và kéo tôi vào lòng cậu ấy.

"...Anh sẽ cởi đồ cho em nhé."

"Được..."

Trước câu trả lời của tôi, Evan cẩn thận đưa tay ra và bắt đầu trút bỏ y phục trên người tôi.

Cái chạm của cậu ấy rất dịu dàng, như thể lo sợ rằng sẽ làm tôi đau hoặc khiến tôi khó chịu.

Khi lớp áo lót mỏng manh tuột xuống, đôi gò bồng đảo nhỏ nhắn và săn chắc của tôi lộ ra, vì bên dưới tôi không mặc gì cả.

'À, đúng rồi, mình đã không mặc gì bên trong...'

Tôi đã chẳng buồn mặc áo lót vì ngực mình dù sao cũng nhỏ, nhưng giờ khi bị phơi bày như thế này, tôi không khỏi cảm thấy xấu hổ.

Ít nhất thì tôi vẫn còn mặc quần lót, đó là một niềm an ủi nhỏ nhoi.

Khi Evan nhòm người dậy trong lúc cởi đồ cho tôi, tôi kết thúc bằng việc nằm gọn trong vòng tay cậu ấy khi chỉ còn mặc đồ lót.

"Em đẹp thật đấy."

"Ừm..."

Tôi quay mặt đi chỗ khác, quá xấu hổ để đối diện với ánh mắt khi cậu ấy mỉm cười với tôi.

Đúng lúc đó, chuyện ấy đã xảy ra.

"...Cái gì đây?"

Evan, người vừa mới mỉm cười với tôi, hạ thấp tầm mắt và đôi mắt cậu ấy chợt mở to.

"Một lời nguyên sao...?"

"Hả...?"

Cậu ấy đột ngột nói về lời nguyên gì vậy?

Nhìn xuống, tôi thấy dấu ấn Succubus đang hiện rõ trên vùng bụng dưới của mình.

'Tại sao nó vẫn còn ở đây...?'

Tại sao thứ này vẫn tồn tại chứ?

Nữ thần rõ ràng đã nói rằng bà ấy đã sửa chữa tất cả các vấn đề rắc rối với cơ thể tôi, nên tôi không thể hiểu tại sao dấu ấn này vẫn còn sót lại.

Trong khi tôi đang thắc mắc về điều đó—

Xoẹt!

Một cảm giác tê rần lan tỏa khắp cơ thể tôi, và tôi bắt đầu cảm thấy hơi nóng bốc lên bên trong.

'C-cái này...'

Tôi tưởng nó đã được chữa khỏi rồi, nhưng nó vẫn còn đó sao?!

Khi hơi nóng dần dần tăng cường, tôi thở ra những hơi thở nóng hổi và ôm chặt lấy Evan hơn.

Thật nóng.

Toàn bộ cơ thể tôi như đang bốc cháy, và các giác quan của tôi dường như trở nên nhạy cảm hơn bao giờ hết.

Nhưng nó không hề mang lại cảm giác tệ chút nào.

Cảm giác đó càng mãnh liệt hơn khi tôi ôm lấy Evan, điều này chỉ khiến tôi muốn siết chặt cậu ấy hơn, muốn cảm nhận nhiều hơn nữa cảm giác này.

'Mình đã định sẽ là người chủ động, nhưng...'

Vì chưa quen với những cảm giác này, tôi không có đủ tự tin để nắm quyền kiểm soát.

"Lời nguyên này... chẳng phải nó rất nguy hiểm sao? Chúng ta nên nhanh chóng hóa giải nó..."

"Không..."

Tôi tuyệt đối không muốn điều đó.

Tôi vốn đã biết rằng lời nguyên Succubus này sẽ không gây hại cho cả tôi lẫn Evan.

Nữ thần không hề ngốc — nếu đó là thứ gây ra vấn đề nghiêm trọng, bà ấy chẳng có lý do gì để để lại nó cả.

Việc nó vẫn còn tồn tại có lẽ là để giúp Evan và tôi chia sẻ tình yêu như thế này.

Tôi không muốn làm hỏng bầu không khí chỉ vì chuyện này.

"Ừ..."

Có lẽ Evan cũng cảm thấy như vậy.

Sau khi ra về trầm ngâm một lát, cậu ấy lên tiếng như thể không thể kìm nén thêm được nữa.

"Anh xin lỗi, Aria! Anh không thể nhịn thêm được nữa rồi...!"

"Ừm..."

Với những lời đó, Evan một lần nữa áp môi mình vào môi tôi.

"Hà... chu... chuup...♡"

Trong khi tiếp tục nụ hôn sâu, Evan đặt tôi nằm xuống giường, đảo ngược vị trí của chúng tôi lúc này.

Cậu ấy đưa tay về phía ngực tôi, chạm vào một cách thô bạo nhưng vẫn đầy cẩn trọng để không làm tôi bị thương.

"Ừm... haah...♡"

Cậu ấy dùng ngón tay búng nhẹ vào đầu ngực tôi trong khi bàn tay kia đang thám hiểm giữa hai chân tôi.

Vì tôi nhỏ bé hơn Evan rất nhiều, không mất bao lâu để bàn tay cậu ấy chạm đến đích khi nó trượt dần lên đùi tôi.

Tôi cảm nhận được cái chạm của Evan vào vùng nhạy cảm của mình.

"Hà... hà..."

Sau khi kết thúc nụ hôn, Evan nhìn xuống tôi với một nụ cười và nói:

"Chúng ta mới chỉ hôn nhau thôi mà cậu đã ướt đầm thế này rồi sao?."

Tôi quay mặt đi trong sự xấu hổ khi cậu ấy dùng ngón tay ấn nhẹ vào lớp vải quần lót của tôi.

'Được quan tâm trong khi bị trêu chọc thì cũng thích đấy, nhưng mà...'

Tại sao tôi lại cảm thấy như vẫn còn thiếu thốn thứ gì đó nhỉ?

Tôi muốn cậu ấy phải... mạnh bạo và hung hăng hơn một chút nữa.

'Dù sao thì mình cũng là một kẻ khổ dâm mà...'

Là một người thích hưởng thụ nỗi đau, tôi không thể ngăn mình cảm thấy thiếu sót dù tình hình đang rất dễ chịu.

Nhưng tôi không thể nói với cậu ấy rằng mình thích đau đớn được.

Không, đợi đã.

Cả hai chúng tôi đều đang say, và tôi đang chịu ảnh hưởng của lời nguyền Succubus.

Vì toàn bộ tác dụng của nó vẫn chưa được biết rõ, tôi có thể chỉ cần nói rằng sự mạnh bạo đó mang lại cảm giác tốt hơn là do lời nguyền.

Ngay từ khoảnh khắc tôi nghĩ điều này, suy nghĩ của tôi đã truyền đạt cảm xúc thật đến Evan.

"Anh có thể... mạnh bạo hơn một chút...."

"À, Aria...?"

Với một tay vuốt ve vùng bụng có dấu ấn và tay kia đưa lên miệng để làm dịu cơn khát đang bùng cháy, tôi nhìn Evan bằng đôi mắt khao khát.

Đôi mắt Evan mở to trước lời của tôi, ngay cả khi cậu ấy vẫn tiếp tục xoa nắn những ngón tay ướt át của mình.

Có lẽ cậu ấy đã không ngờ tôi lại nói những điều như vậy.

Chính tôi cũng không hiểu nổi bản thân mình nữa.

Chúng tôi chưa làm gì nhiều, vậy mà tôi đã hưng phấn đến mức không chịu nổi rồi.

Trái tim tôi đang đập mạnh đến mức cảm giác như sắp vỡ tung.

Tôi đang say, cơ thể tôi đang nóng bừng, và tôi thấy hạnh phúc khi được ở trong tình cảnh này với Evan.

Đến thời điểm này, tôi chẳng còn quan tâm đến việc duy trì bất kỳ hình tượng hay tính cách nào mà mình đã quyết định trước đó nữa.

Nhanh lên...

Tôi muốn cậu ấy giãy vò tôi bằng cái thứ to lớn của cậu ấy, lấp đầy tâm trí tôi bằng dục vọng.

Có lẽ đó là lý do tại sao...

"Hà... hà... hà..."

Thở hổn hển, tôi xoay người lại và vùi mặt vào gối.

Ép buộc cơ thể đang mềm nhũn của mình nhô dậy, tôi phô bày tấm lưng và vòng ba của mình về phía Evan.

Sau đó, tôi nắm lấy quần lót của mình và kéo nó xuống.

Tôi không còn quan tâm đến bầu không khí lãng mạn gì nữa.

Tôi chỉ muốn cậu ấy chiếm lấy tôi như một con thú.

"Nhanh... lên nào...♡"

Làm ơn... tôi cần cậu ấy làm dịu đi cơn khát đang bùng cháy này.

Chưa có gì từng mang lại cảm giác tra tấn như khoảnh khắc này.

Nó thật thống khổ.

Tôi cảm thấy như mình sắp phát điên rồi.

"Ừ..."

Evan nuốt nước bọt khi nhìn xuống vùng kín mà tôi đột ngột phơi bày, rồi cậu ấy nghiêng chặt răng.

Vùng nhạy cảm của tôi đã trở nên đỏ rực và sưng tấy chỉ vì sự hưng phấn thuần túy, chứ không phải do bất kỳ sự đụng chạm thô bạo nào.

Đã sẵn sàng, trơn lướt với những dòng dịch tiết, lồi vào đang khép chặt của tôi phản chiếu trong đôi mắt của Evan.

"Aria... cậu..."

Evan lăm bắm với cái đầu cúi thấp, rồi như không thể kiềm chế thêm được nữa, cậu ấy thô bạo trút bỏ toàn bộ quần áo của mình.

Thứ lộ ra giữa đồng quần áo rơi vương vãi trên sàn là một thứ gì đó khổng lồ, to như một bắp tay người lớn.

"Ah..."

Tâm trí tôi hoàn toàn trống rỗng ngay khoảnh khắc nhìn thấy nó.

'Cái đó... là dương vật sao...?'

Thế còn những cái mà tôi biết trước đây thì sao?

Thứ này là cái gì thế này?

Trong khi tôi còn đang đờ đẫn nhìn chằm chằm vào vật của Evan, cậu ấy tiến lại gần và nắm chặt lấy hông tôi.

"Hí...?!"

Tôi rên rỉ và run rẩy trước cơn đau nhẹ từ cái nắm tay chặt của cậu ấy.

"Chính cậu... đã bảo tớ hãy mạnh bạo mà..."

"Ha~ ha~.."

Evan dường như theo bản năng nhận ra rằng chẳng còn ích gì khi đưa ra những lời bào chữa nữa, cậu ấy áp sát mình vào lối vào của tôi.

À, aah...

Không... đ-đợi đã...

"Em nên... rửa sạch trước đã..."

Phập!

"Khừ, haah...?!"

Tôi cong ngược lưng lên trước cảm giác dương vật của cậu ấy đâm sâu vào bên trong mình mà không hề báo trước.

Một người bình thường có lẽ đã ngất đi vì sự xâm nhập đột ngột đó, nhưng tôi lại đón nhận cảm giác đó thuần túy như một khoái lạc.

Nỗi đau biến thành khoái lạc, kết hợp với độ nhạy cảm tăng cao từ lời nguyên của Nữ Hoàng Succubus, thực sự là quá sức chịu đựng đối với tôi.

"Ư' hự...♡"

Tách...

Tôi không thể chống lại cảm giác vật to như bắp tay của cậu ấy đang nong rộng lối vào nhỏ bé của mình và lấp đầy tôi hoàn toàn, khiến tôi mất đi sự kiểm soát đối với bàng quang của mình.

"Ư... aah...!"

Nhìn xuống tôi với vẻ mặt dường như là sự khinh miệt (theo kiểu hưng phấn), Evan bắt đầu thúc hông một cách thô bạo.

Có lẽ vì tôi, người vừa mới an ủi cậu ấy bằng cả sự vỗ về lẫn chỉ trích, nay lại trở nên buông thả như thế này.

Hoặc có lẽ lời nguyên đã kích hoạt những ký ức không mấy dễ chịu.

Tôi không biết lý do là gì, nhưng điều đó không quan trọng.

Có một điều chắc chắn là:

'E...van...♡'

Tôi đã không còn tỉnh táo nữa rồi.

Và Evan, bằng cách nào đó, cũng đã rơi vào trạng thái mê hoặc tự động kích hoạt bởi lời nguyên.

Bạch! Bạch!

"Ừ, hà... hà... hự...♡"

Cái giá phải trả cho việc không thể vượt qua cảm giác bồng rập và dục vọng đang sôi sục là rất đắt.

Những cảm giác khoái lạc tràn ngập khắp cơ thể tôi, nhưng tôi chẳng còn chút bình tĩnh nào để tận hưởng chúng.

Tôi chưa bao giờ tưởng tượng được mình sẽ trải nghiệm cảm giác như bụng mình bị đâm xuyên qua trong khi làm chuyện ấy.

"C-cứu... với...♡"

Tôi linh cảm rằng đêm nay sẽ là thử thách lớn nhất trong cuộc đời mình.